

[Holstein.]

Kr. Desuden for Hærens Vedkommende som ekstraordinære Bevillinger til nyt Materiel 1,1 Mill. Kr., til Ballonpark, Maskingeværer og Heste og for Flaadens Vedkommende 9,5 Mill. Kr.

Det vil sige, at hvis vi betragter Kystbefæstningen, hvad Marinen jo ønsker, som et Led og som et nødvendigt Led i Sødefensionen, saa var Forsvarets Fordelingstal heller ikke den Gang, hverken for de ordinære Driftsudgifters Vedkommende, ej heller naar vi lægger disse ekstraordinære Bevillinger til, procentvis nævneværdigt et andet, end det er nu i det samlede Militærbudget.

Og endelig vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at Flaadens Officerspersonel nu og før talmæssigt set er det samme. Der er 3 Admiraler nu, der bliver 3 efter Forslaget af 1932. Der er 6 Kommandører nu, og der bliver 6 Kommandører. Der er 9 Kommandørkaptajner, og der bliver 9 Kommandørkaptajner. Der er 17 Orlogskaptajner, og der bliver efter den nye Ordning 24 Orlogskaptajner, deraf 3 til Søbefæstningen, altsaa 7 nye. Af Kaptajnløjtnanter skulde der efter den gældende Ordning være i alt 48; men der er 15 af disse 48, som kaldes Kaptajner. Af disse 15 er de 6 gamle Kaptajner fra Tiden før 1922, og de 9 Kaptajnløjtnanter, som, uden at der tilsyneladende er Hjæmmel derfor i Søværnsordningen af 1922, er udnævnt til Kaptajner. Det kaldes „at de faar Ansættelsesbrev som Kaptajner“. Jeg ved ikke — det vil maaske den højtærede Forsvarsminister meddele mig —, om dette sker i Kraft af nogle Overgangsbestemmelser. Hvis det er Tilfældet, maa jeg sige, at disse Overgangsbestemmelser er tidsmæssigt set usædvanligt langtrækkende. Jeg tror, man regner 5 Aar som en normal Tid for Overgangsbestemmelseres Virksomhed; men her drejer det sig altsaa om 10 Aar, og der er sket Udnævnelser til Kaptajner i den allernyeste Tid. Jeg formoder, at de paagældende ogsaa bliver honoreret som Kaptajner og ikke blot som Kaptajnløjtnanter. Efter det nu foreliggende Lovforslag er der 40 Kaptajnløjtnanter. Af Søløjtnanter af 1ste Grad er der 48 og bliver 45 efter det nye Forslag, og af Søløjtnanter af 2den Grad er der 9 og bliver 7. Der bliver altsaa en Frågang i den døende Flaades Officersantal paa 6 Officerer, 1 Direktør og 2 Afdelingschefer.

Hvad Flaadens Materiel angaar, er Forholdet simpelthen dette, at status quo i det store og hele opretholdes indtil videre; der sker ikke nogen nævneværdig Føringelse fra Tilstanden i de nærmest foregaaende Aar og i Øjeblikket. Og der er vundet den store For-

del baade for Flaadens og Hærens Vedkommende, at de ansvarlige Myndigheder har Lov til indenfor den givne Finansramme at lægge om teknisk og organisatorisk, lige saa meget de ønsker, for at gøre de respektive Værn saa tidssvarende og hensigtsmæssige som muligt.

Endvidere er der opnaaet den store Fordel — som Landstingets konservative Ordfører og ogsaa Venstres med Rette pegede paa —, at nu er Afrustningspartierne gaaet med til at afrafalde Bestræbelserne for at obstruere imod Forsvarsordningen ved Lovgivning paa Finansloven, ved finansielle Afkortninger og Indskrænkninger paa Finansloven. Hele den Misère, vi har haft fra 1918—22 og fortsat fra 1922—33 — værst selvfølgelig naar det var Afrustningspartierne, der var ved Magten —, er der nu, og deri ligger en tiltalende Erkendelse og Forstaaelse fra Venstres Side, slaaet Bom for med Afrustningspartierne fulde Tilslutning. De kan fremsætte deres Afrustningsforslag saa meget, de har Lyst til, og se, om de kan faa det vedtaget, faa Flertal for det i begge Ting, men de kan ikke mere sabotere Landets Værn paa Finansloven. Det er et meget stort og værdifuldt Plus, som derved er naaet, og som kun kan bidrage til at styrke den Tillid og Tryghed, som i saa høj Grad manglede før 1922, og som til Trods for det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Forhaabninger kom til at mangle ogsaa efter 1922.

I Flaaden fremhæver man, som en meget væsentlig Mangel, der forøger Uroen og Usikkerheden, at der ikke i det paagældende Lovforslag findes Formaaalsparagraffer, og i Afhandlingen i Søløjtnanternes Tidsskrift optages oven i Købet, holdes op for Politikerne og Parlamentarikerne, Formaaalsparagrafferne i den gældende Søværnsordning. Det synes mig ikke i fjerneste Maade at være en Mangel, endsige en militær organisatorisk Mangel, at disse Formaaalsparagraffer ikke er medtaget; for mere intetsigende og uklare Paragraffer skal man virkelig søge længe om. At det er Meningen med Forsvaret, at det skal forsvare Danmarks livsvigtige Højhedsrettigheder og territoriale Integritetsinteresser som uafhængig Stat, det turde være en overflødig Bemærkning. Det er ikke nødvendigt, at det danske Folk og dets ansvarlige Myndigheder skriver i Forsvarslove, at det danske Folk er et selvagtende og respektabelt Folk, nationalt set. Det skulde ikke være nødvendigt.

Og disse Ord: Med dette Formaal for Øje, Landets statslige Højhedsinter-